

Adı Aylin'di

– GürhanGürses · 10 Ekim 2011

Adı Aylin'di
Ve her şey ona bağlıydı
Pamuk ipliği değildi...

Şimdi seni nasıl anlatmalı ki
Dönüp dolanıp söz sana gelsin istiyorum hep!

Bir kısır döngüdür bu,
Bir sonsuz kaygı...
Bir çıkmaz sokaktır bu,
Sonu ne kara ne ak...
Bir dipsiz kuyudur bu,
Sen hâlâ ayakta uyu!
Adresim belli ey yâr,
İkametim sensin.
Uzatma meramımı
Başkentim sensin.

Nasıl başlamalı sana Aylin?
Bismillah diyerek mi zevk-i sefana?
Eyvallah diyerek mi cevr-i cefana?

Nasıl başlamalı ki sana
Hakkını vermiş olalım kelimelerle
Ne bir harf fazla
Ne bir harf eksik!
Ne sen noksan
Ne ben!
İkimiz Aylin!

Gül desem klasik bir teşbih olur
Leyla desem hiç olmaz
Canım desem zaten öylesin
Ne gereği var bunu ifade etmeye
Yıkmalı kalıplarını nazmın

Bir icadı olmalı gönlümün
Sana yakışanı bulmalı zihnim!
Sen "can" ol, ben doya doya yaşayayım
Sen "ölü" ol, ben canlı canlı kefene gireyim

Mum gibiyim yana yana eriyorum desem
Hani aşkın içimde ateştir
Gözyaşlarım ona benzindir
Ayrılık rüzgârı ona pervanedir ya...
Desem yine olmaz değil mi Aylin?
Yine olmaz...
Bu çalgı bana uymaz
Bu rüzgâr bana esmez!

Şimdi nasıl başlayayım sana Aylin?
Ay desem olmaz lin desem yine olmaz!
"Ay" sen ol "lin" ben olayım
"Aylin"de buluşalım.

Hangi alfabe dir haddine düşmeden senden bahseder
İcadı yok sana meramını anlatmanın gönlümün
İradesi yok huzurunda bir mahkûm misali
Acziyeti ve zaafiyeti yoğun mu yoğun
Sana susamış lakin içemiyor
Sana acımış lakin yiyemiyor
Bir harf ki sana yola çıksın
Utanır ele güne karşı
Sendendir çünkü
Nasıl kallenir?

Şimdi seni nasıl anlatmalı ki
Dönüp dolanıp söz sana gelsin istiyorum hep!
Yağmur desem sen yağmalısın bir tek bana
Çiçek desem bir tek bana açmalı
Ve yine bir tek bana kokmalısın
Gül desem bir tek bana gülmelisin
Ağla desem bir tek bana ağlamalısın
Bencilim çünkü sencilim biraz!
Yâr desem bir tek bana yâr olmalısın

Can desem bir tek bana can olmalısın
Sencilim çünkü bencilim biraz!
Biraz Aylinim çokça benim işte!
Laf oyunlarına lüzum yok
Manaya gerek yok
İsmin varsa eğer!
İspatı alttaki iki dize
Bal gibi de böyledir
Al gibi de öyledir.

Şimdi seni nasıl anlatmalı ki
Dönüp dolanıp söz sana gelsin istiyorum hep!

A desem Aylin
B desem Aylin
C desem Aylin
Bütün şıklar sana çıkıyor
Şifresi sensin bu aşkın!
Herkes şaşkın.
Mıknatıs gibi çekiyor bir şeyler beni
Sana geliyorum metal misali...
Sağ desem Aylin
Sol desem Aylin
Habbe desem Aylin
Kubbe desem Aylin

Adı Aylin olsun bu şiirin
Romanı varsın olsun.
İntihal değil ya!
Hem bütün Aylinler sen değil ki!
Sen bütün Aylinler değilsin ki!
Hem onlar sana benziyor,
Sen onlara benzemiyorsun ki!

Edebi sanat istiyorsun benden şimdi değil mi?
Sana aç uyumak nasıldır bilir misin?
Aşkın Afrikası'yım ben sende...
Beğensen de beğenmesen de...
Ben sende bendeyim.

Aşk karnıma
Sen verilmişsin kalp reçetesiyle!
Her saat başı bir aşk
Damardan kalbe
Aylinsilin enjekte, oh be!

Bir yerden başlamak gerek seni anlatmaya
Adın Aylin olsun işte!
Başladı mı bu şiir
Bitmez bir daha
Sana başlayıp da bitirmek
Nasip olmaz hiçbir kula!

Adı Aylin'di
Ve her şey ona bağlıydı
Pamuk ipliği değildi...